

4. 1. 2023

Veďte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Svět paragrafů se střetl s humorem. Nová kniha právníka Petra Vyroubala pobaví i ilustracemi

Nová kniha významného pražského právníka Petra Vyroubala „Už mi to docvaklo aneb Spásu v právu nenajdeš“ je zjevně zcela neobvyklým - svět paragrafů se zde potkává s humorem, Buddhou, selským rozumem...a vínem.

Má něco společného právo a spiritualita? Asi jste si všimli, že právo jako disciplína se často váže s oblastmi jako morálka, etika nebo ekonomika. S duchovnem se ovšem střetává jen zřídka, vlastně skoro nikdy. První výjimkou v našich končinách je sbírka esejů Už mi to docvaklo, aneb Spásu v právu nenajdeš od matadora právnické profese Petra Vyroubala (více k jeho profesní činnosti najdete [ZDE](#)).

Na první pohled se zdá, že právo a duchovno jsou téměř protikladné disciplíny lidského poznání, což jakoby naznačoval i podtitul knihy. Právo má v popisu práce výlučně pravidla soužití mezi lidmi, spiritualita se naopak zaobírá vztahem člověka vůči Bohu či nekonečnu. Sám autor vychází z premisy, že zmíněné disciplíny nejsou ani tak v protikladu, jako v mimoběžném vztahu. Přesto se při bližším pohledu ukazuje, že ač běží po různých drahách myšlení, naráží často na stejné pojmy a abstraktní kategorie.

Veďme si takové zákony - rozhodně bytostná doména práva, řeknete si. Jenže co třeba Desatero? Není to základní soubor pravidel naší civilizace, který řeší nejen Boha, ale i soužití mezi lidmi? Nemluvě o Božích zákonech či kanonickém právu. Nakonec Jahve přece uzavřel se svým lidem na hoře Sinaj smlouvu. Podobně je tomu s pojmy jako rovnost, čest, pravda, čas, vina, víra, štěstí, soud nebo rozum. Co se posledního týče, Petr Vyroubal vztah práva ke spiritualitě přirovnává ke „zvláštní koexistenci rozumu a toho, co náš rozum přesahuje.“

Jiří Slíva - Ilustrace u knihy Už mi to docvaklo, aneb Spásu v právu nenajdeš

Pravda, lež a fikce

Autor není jen právníkem, ale i oddaným spirituálním hledačem. Sám sobě někdy přezdívá „holistický advokát“, neboť celostní vnímání mu umožňuje vidět věci v netušených souvislostech. Nechtěl prý psát žádnou osvětu - právníckou ani duchovní. Po stylistické stránce by se jeho eseje daly nazvat souborem rozverných glos od ovíněného lingvisty. To poslední je narážka na jeho zálibu ve vínu a jazykové analýze současně. Obrací slova tam a zpátky jako degustér vína.

Nakonec „na počátku bylo Slovo, a to slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh“, cituje Janovo evangelium. Je to ovšem právo, kde jsou slova a jejich drobné významové odchylky podrobovány nejostřejšímu sledování. Ač tedy nejde o osvětu, přesto se s lecšims novým právní laici seznámí. Vezměme si jen, kolik termínů se váže ke kategoriím v obou disciplínách z nejsvatějších, tedy k pravdě a lži.

Katecheté si vystačí s „nevydáš proti bližnímu svému křivého svědectví“ (deváté přikázání - ó jak právnicky zní), právníci ovšem rozlišují mezi notorií (všem jasnou skutečností - obsahem podpisu je jednoznačně příjmení, ač to není nikde výslovně řečeno), právní fikcí (často zjevnou nepravdou -

zásilka se považuje za doručenou, i když často vůbec doručena nebyla), právní domněnkou (ta většinou skutečnosti odpovídá, ale někdy také ne - např. nezvěstný muž prohlášený za mrtvého může být naživu), pravdou formální (nějaká strana sporu je před soudem přesvědčivější než druhá), pravdou materiální (to je samotný skutkový stav) a dobrou vírou (vyjadřovanou slovním spojením „má se za to, že někdo jednal poctivě..“)

Podobně jsou rozebrány i pojmy jako vina (versus hřích), rozum (versus vědomí), tajemství (advokáta i zpovědníka) a další. Dozvíme se, že latinský termín „persona“ je příbuzný se slovem „maska“ (personare = zníti přes) a že právo víceméně nezajímá spravedlnost, ale především rozsudek.

Jiří Slíva - Ilustrace u knihy Už mi to docvaklo, aneb Spásu v právu nenajdeš

Humor, beletrie, nebo právo?

Těžko říci, na jakou cílovou skupinu kniha míří, ale je dostatečně srozumitelná každému laikovi s minimálním přehledem v právu a středně rozvinutým zájmem o duchovno a filosofii. Spíše ji snad otevře „hledáč pravdy“, než student práv. Nakonec i sám autor přiznává, že na světě je málo právníků s přesahem do spirituality. Balancování na hranici žánrů se projevilo mimo jiné v tom, jak s jeho knihou naložila jednotlivá knihkupectví: zatímco v Kosmasu byla zařazena do sekce beletrie, v Luxoru se nachází v sekci humoru a v Akademii v sekci práva.

Přestože nemá jít o osvětu, laický čtenář se leccemus novému přiučí, neboť „holistické“ sledování dvou mimoběžek prolínajících se překvapivě v tolika tematických hvězdokupách nabízí lidskému rozumu - který je pro právo takovým „bůžkem“, zatímco pro spiritualitu tyranem a zdrojem frustrací - spoustu chutné potravy. Zbývá dodat, že knihu vtipně doplňují ilustrace výtvarníka Jiřího Slívy, který každou kapitolu okořenil nějakým mluvícím obrázkem. Jedná se v každém případě o originální a podnětné čtivo.

Autor: **Lubomír Heger**

Už mi to docvaklo, aneb Spásu v právu nenajdeš

208 stran

nakladatelství Galén 2022

ilustrace Jiří Slíva

Zdroj >>> lidovky.cz

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [DEAL MONITOR](#)
- [Tři dekády v advokacii a otevřený pohled na to, co profesi i justici nejvíc škodí](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [Vybrané otázky poskytování zdravotních služeb na dálku](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [„Za každou kauzou je živý příběh“](#)
- [Ombudsman na Maltě - základní parametry a role. A v čem bychom se mohli poučit i my v Česku?](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [Rozhovor s JUDr. Veronikou Janoušek Rudolfovou, samostatnou advokátkou specializující se na sportovní právo](#)
- [DEAL MONITOR](#)